

че и на края на земята да отидеш, ще те намѣря.

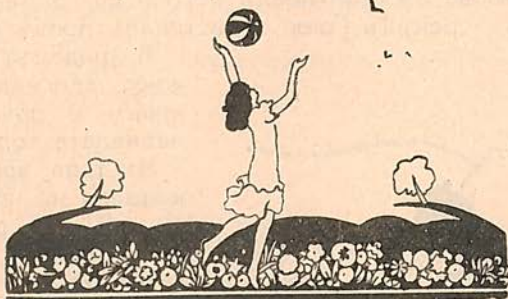
Уплашилъ се крадецътъ, поблагодарилъ за коня и обещалъ, че вече нѣма да краде.

А Гошо се върналъ въ къщи. Тамъ заварилъ стареца, на който счупилъ чиниитѣ, градинаря, на когото отсѣкълъ ябълката и бабата, на която изморилъ животинкитѣ. Изсипалъ Гошо единъ джебъ пари и и имъ го раздалъ, да си плати лошото, дето имъ сторилъ.

А другия джебъ далъ на баща си.

— На, тате! — рекълъ му. — Да видишъ за една пара колко връща Гошо.

Емилъ Кораловъ

ПРОЛѢТЬ ДОЙДЕ

Въ градинитѣ се спусна
Пакъ съсъ пѣсень пролѣтътъ, —
Съ пжпки клонитѣ накичи,
А лехитѣ съсъ цвѣтя.

По ливадитѣ закрачилъ
Гордо, гордо щъркътъ бѣлъ
Кой ли знае той до тука
Колко пжтъ е извървѣлъ?

А по стрѣхата врабцитѣ,
Като палави деца,
Пакъ се каратъ за трошици,
За мушици и зрънца.

Мама дума: — Стига гледа,
Туй не е, детенце, сънь!
Взимай топката и — хайде
Тичай да играешъ вънь!

Василь Павурджиевъ